

ת"פ 7201/10/16 - מדינת ישראל נגד עמית שטרן

בית משפט השלום בקריית גת

19 מרץ 2019

ת"פ 7201-10-16 מדינת ישראל נ' שטרן
ת"פ 59134-05-17 מדינת ישראל נ' שטרן
ת"פ 49930-02-17 מדינת ישראל נ' שטרן
בפני כב' השופטת ענת חולתא
1. מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

עמית שטרן

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם, במסגרת טענות מקדמיות שהועלו בדיון מיום 3.3.19, לביטול כתבי האישום.

הטענות המקדמיות ועמדת המאשימה:

2. בענייני וזאת מהנימוקים הבאים:

א. אי קיום שימוע בענייני עובר להגשת כתב האישום.

ב. היעדרן מתיק החקירה של שתי הודעות שניגבו מע"ת 4 ביום 8 או 9 לחודש מרץ 2017 וכן מספר חודשים קודם. לעניין זה טוען הנאשם, כי הוא יודע שהודעות אלה אכן נגבו מהעד ולמרות זאת ההודעות אינן קיימות בתיק החקירה.

ג. היעדרם של דו"ח פעולה - אחד או שניים במספר - שנכתבו על ידי שוטרים שהגיעו לבית המשפט באירוע נושא אישום 1 מתיק החקירה. גם לעניין זה נטען כי מדובר במסמכים שנוצרו אך אינם קיימים בתיק.

3. המדינה הגיבה לבקשה בהתאם להחלטתי. תגובת המדינה בתמצית היא:

א. אין חובת שימוע בעבירות הפשע שיוחסו לנאשם - תקיפת בת זוג, תקיפה חבלנית של בת זוג ותקיפת קטין על ידי אחראי. המדינה מפנה בעניין זה לאמור בסעיף 1 לתקנות סדר הדין הפלילי (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60א(א) לחוק), תשס"ה-2005 (להלן - התקנות).

ב. מע"ת 4 נגבו במסגרת תיקי החקירה בעניינו של הנאשם שתי הודעות בלבד - ביום 9.3.17 וביום 30.10.15 ואין אינדיקציה לקיומן של חקירות נוספות. נטען, כי בעניין זה עומדת למדינה חזקת תקינות, כי כל פעולת חקירה שבוצעה מתועדת וכי הנאשם יהיה רשאי לחקור במסגרת הליך ההוכחות את ע"ת 4 בעניין זה.

ג. באירוע נשוא אישום 1 הגיעו לבית הנאשם בתאריך 27.10.15 ע"ת 7 ו-8 אשר כתבו דוחות פעולה ואלה מצויים בתיק ועומדים לעיון הנאשם.

4. הנאשם השיב לתגובת המדינה כדלקמן:

א. במקרים אחרים בהם לא מומשה הזכות לשימוע נמחקו כתבי אישום גם כאשר מדובר היה בחשדות לעבירות אלימות במשפחה והנאשם מפנה לפסקי הדין אליהן הפנה בעבר, ללא ציון תאריך. מעיון בתיק הכוונה כנראה לבקשה מיום 30.11.17. הנאשם סבור כי כתבי האישום בעניינו בטלים מעיקרם מחמת הפגם. מכל מקום, עת העלה טענתו בפני בית המשפט לראשונה, ניתנה למאשימה זכות תגובה ומאחר שהמאשימה לא הגיבה במועד עומדת לו הזכות למתן החלטה בהיעדר תגובה ולחלופין, לגופו של עניין.

ב. הנאשם עצמו ליווה את ע"ת 4 לתחנת המשטרה לצורך גביית עדות נוספת, שלישית והמתין לו מחוץ לחדרו של החוקר. מדובר בראיה מזכה על פי תוכנה שלולי הועלמה מתיק החקירה לא היה הנאשם עומד לדין.

ג. דוחות הפעולה החסרים אינם בגין האירוע מיום 27.10.15 (בתשובה נכתב 27.5.15) אלא מדובר באירוע המתואר בס' א.1. לאישום מספר 1, כלומר כחודש לפני כן. נטען, כי באירוע זה הנאשם התקשר למשטרה והגיעה נידת אל הבית ושני שוטרים. המתלוננת באותו מועד לא מסרה כל תלונה והשוטרים "אילצו" את הנאשם להגיע לתחנה אך הנאשם בחר שלא להגיש תלונה מצדו ואף חויב על ידי השוטרים לחתום על מזכר לפיו הוא אינו מעוניין בהגשת תלונה. לדעת הנאשם, לו עמדו דוחות הפעולה של שוטרים אלה בפני המאשימה לא היה מוגש נגדו כתב אישום בגין אירוע זה.

ד. הנאשם מבקש כי המאשימה תשקול מחדש עמדתה בנוגע לכתבי האישום ובעניין זה טוען כי ביקש להיפגש עם גורם מוסמך אצל המאשימה ועד כה לא נענה ולא זומן לפגישה.

רקע ופירוט ההליך עד כה

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה כתבי אישום, בגין עבירות אלימות במסגרת המשפחתית - ת"פ 59134-05-17, 49930-02-17, 7201-10-16.

6. לדיון מיום 28.6.17 הנאשם לא התייצב ובהיעדר אינדיקציה ברורה לזימון כדן של הנאשם נדחה הדיון ליום 24.9.17.

7. ביום 19.9.17 הגיש הנאשם בעצמו בקשה לביטול הדיון בנימוק שלא הומצאו לו כתבי האישום וחומר הראיות ובעקבותיו נדחה הדיון ליום 18.12.17.

8. ביום 30.11.17 הגיש הנאשם בעצמו בקשה לביטול כתב האישום מחמת אי קיום שימוע ובית המשפט הורה למאשימה להגיב לבקשה בתוך 14 יום.

9. ביום 18.12.17 התקיים דיון אליו לא התייצב הנאשם. המאשימה הודיעה, כי בנוגע לבקשת הנאשם, עמדתה להמשיך ניהול ההליך. המשך הדיון נדחה ליום 1.2.18.
10. עוד ביום 18.12.17 הגיש הנאשם בקשה למתן החלטה לביטול כתב אישום בהיעדר תגובה, שלא כללה בקשה לביטול הדיון, להיעדר ממנו או הסבר להיעדרות. ביום 19.12.17 בית המשפט עמד על כך שהנאשם לא התייצב לדיון, קבע כי המאשימה הגיבה לבקשה במעמד הדיון והורה על חובת התייצבות הנאשם לדיון שנקבע ליום 1.2.18. בנוסף, הודיע בית המשפט כי ימנה לנאשם סניגור ציבורי אם יעתור לכך.
11. ביום 25.1.18 הגיש הנאשם בעצמו בקשה לביטול הדיון או לדחייתו. לפנים משורת הדין, דחה בית המשפט את הדיון ליום 28.2.18 והודיע על חובת התייצבות הנאשם לדיון.
12. ביום 22.2.18 הגיש הנאשם בעצמו בקשה לדחיית הדיון. בית המשפט דחה את הבקשה.
13. ביום 27.2.18 הגיש הנאשם בעצמו בקשה נוספת לדחיית הדיון ובית המשפט נעתר לבקשה והורה על דחיית הדיון ליום 12.4.18.
14. לדיון ביום 12.4.18 הנאשם לא התייצב. המשך הדיון נדחה ליום 14.5.18.
15. ביום 14.5.18 התקיים דיון במעמד הנאשם ובא כוחו עו"ד סגי-זקס. התקיים גישור לפי סעיף 143א. לאחריו, הנאשם כפר במיוחס לו ומסר תשובתו לכתבי האישום. בין היתר הועלתה שוב טענה בדבר הפרת זכות השימוע. המדינה הודיעה כי עמדתה שבעבירות אלה אין חובת שימוע. כן מסר הנאשם בעצמו פרטי התקשרות עדכניים עמו: מספר טלפון וכתובת מגורים. המשך הדיון נדחה לדיון מקדמי נוסף ליום 9.7.18.
16. ביום 9.7.18 התקיים דיון במעמד הנאשם ובא כוחו. המשך הדיון נדחה ליום 13.9.18 לאחר שהמאשימה תשקול עמדתה ותיצור קשר עם המתלוננת.
17. לדיון ביום 13.9.18 הנאשם לא התייצב. לאור סירוב המאשימה לסגירת התיק, ב"כ הנאשם ביקש לנתב את התיק להוכחות ומסר כי יודיע לנאשם. הדיון נדחה ליום 3.10.18 בפני כב' סגן הנשיאה, הש' אדם.
- ביום 17.9.18 הורה סגן הנשיאה להגיש כתב אישום מאוחד בשלושת התיקים. כתב אישום מאוחד סרוק במערכת.
18. לדיון ביום 3.10.18 הנאשם לא התייצב. ב"כ הנאשם מסר כי מפאת תקלה לא הודיע לנאשם על הדיון. המשך הדיון נדחה ליום 31.10.18 והצדדים נתבקשו לנצל את תקופת הדחיה להידברות נוספת.
19. לדיון ביום 31.10.18 הנאשם לא התייצב. ב"כ הנאשם הודיע, כי אין לו קשר עם הנאשם. בנסיבות אלה נדחה המשך הדיון ליום 19.12.18 והוצא צו הבאה ממנו יוכל הנאשם להשתחרר אם יפקיד ₪2,000.
20. ביום 5.11.18 ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום על דרך עדכון רשימת עדי התביעה. משניתן מענה מפורט לכתב האישום, בית המשפט הורה לב"כ הנאשם להגיב לבקשה בתוך 7

ימים.

בו ביום הודיע ב"כ הנאשם, כי נותק הקשר בינו ובין הנאשם ובנסיבות אלה לא יוכל להגיב לבקשה.

21. ביום 12.12.18 הודיע בית המשפט למאשימה, כי צו ההבאה לא בוצע.
22. ביום 19.12.18 התקיים דיון בהיעדר הנאשם ובמעמד בא כוחו. המאשימה הודיעה כי צו ההבאה לא בוצע וביקשה הזדמנות לבצע את הצו פעם נוספת. ב"כ הנאשם התנגד ובית המשפט קיבל עמדתו והורה על התליית ההליכים.
23. ביום 30.1.19 הודיעה המדינה כי הנאשם אותר ובקשה לחדש ההליכים. בית המשפט קיבל הבקשה וקבע דיון בפניי ליום 3.2.19.
24. ביום 31.1.19 הגיש הנאשם בעצמו בקשה לביטול דיון או לדחייתו. בהחלטתי הוריתי על דחיית הבקשה, מאחר שהוגשה שלא על ידי בא כח, לא צורפו לה מסמכים רפואיים, לא צורפה עמדת המאשימה ולא מועדים חלופיים מוצעים.
25. חרף החלטתי הנאשם לא התייצב לדיון ביום 3.2.19 והתקיים דיון בהיעדר הנאשם ובמעמד בא כוחו. ב"כ הנאשם הודיע כי נמצא בקשר עם הנאשם ויודיע לו על הדיון. כן ביקש לקבוע ישיבה נוספת בפני שופט מגשר. במעמד זה הביע הסכמה להגשת כתב האישום המתוקן וניתנה החלטתי לסריקתו לתיק.
26. ביום 7.2.19 התקיים דיון נוסף בפני מותב מגשר, אליו הנאשם לא התייצב. בהיעדר הסכמות, נותב התיק מחדש בפניי. עוד הודיע ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודיע לו באמצעות דוא"ל שהוא חולה. בית המשפט הורה על הוצאת צו הבאה ממנו יוכל הנאשם להשתחרר בהפקדה של ₪ 5,000 וקבע את המשך הדיון בפניי ליום 17.3.19.
27. ביום 12.2.19 הגיש הנאשם בעצמו בקשה לביטול צו ההבאה בנימוק שהיה חולה ואין בידו להמציא אסמכתא שכן אינו נוהג לבקר רופאים וכן בקשה לפטור את עו"ד סגי זקס מייצוגו ועוד העלה טענות לגבי חוקיות ההליך. בית המשפט הורה על העברתה לתגובת ב"כ הצדדים עד יום 17.2.19. הנאשם חתם על בקשה זו כעו"ד.
- עו"ד סגי זקס בתגובה ביקש לשחרר את הסניגוריה הציבורית מייצוג המשיב, שהינו עו"ד. בתגובה משלימה מטעמו שהוגשה על פי החלטתי, הפנה לדבריו בדיונים קודמים ועתר להניח, לזכות הנאשם, כי מעתה יתייצב לדיונים.
- המדינה התנגדה לביטול צו ההבאה בנסיבות היעדרות הנאשם מהדיונים בעניינו.
28. ביום 25.2.19 פטרתי את הסניגוריה הציבורית מהמשך ייצוג הנאשם בתיק זה וזאת לאחר שהתרשמתי שהנאשם מסוגל לעקוב אחר התנהלות התיק ואף עושה כן בפועל. כן קבעתי דיון תזכורת במעמד הצדדים להיום - 3.3.19 שבה, בין היתר, תידון בקשת הנאשם לביטול צו ההבאה בעניינו.
29. ביום 28.2.19 הגיש הנאשם בעצמו בקשה הנוספת לביטול צו ההבאה וכן לקיום דיון בדלתיים סגורות או בלשכת השופט. ביום 28.2.19 קבעתי, כי החלטתי הקודמת נותרה בעינה וכי אין הצדקה בדין להורות על דלתיים סגורות או לקיים דיון בלשכת השופט.

30. ביום, 3.3.19, התייצב הנאשם בבית המשפט בשעה 12:30 אף שהדיון נקבע לשעה 08:30. התקיים דיון מורכב במהלכו בית המשפט הסביר לנאשם את חובתו להתייצב לדיונים ולהתעדכן בהחלטות בנוגע לבקשות שהנאשם מגיש וכן, לאחר מאמץ, ניסח הנאשם את הטענות המקדמיות כאמור בפתיח להחלטה זו. ניתנה החלטה בדבר תגובת המאשימה וזכות תשובה והמשך הדיון נדחה ליום 31.3.19 על מנת לאפשר לנאשם, כבקשתו, לבקש פגישה עם נציג מוסמך של המאשימה. נקבע, כי במועד זה יינתן מענה מפורט לכתב האישום לפי סעיף 144 לחסד"פ, ככל שלא תתקבל טענה מקדמית שתגרור מחיקת כתב האישום.

הפרת זכות השימוע

31. כאמור, בעניין זה טוען הנאשם ראשית לכל כי קמה לו זכות למתן החלטה בהיעדר תגובת המאשימה במועד שהוקצב לה. טענה זו הועלתה בעבר ביום 18.12.17 ונדחתה על ידי בית המשפט (כב' השופטת חקלאי) ביום 19.12.17. בית המשפט ציין אז, כי הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו וזאת למרות החובה להתייצב לדיונים. כן נקבע, כי אם הצדדים לא יגיעו להבנות במסגרת ההליך המקדמי, תידון בקשתו לביטול כתבי האישום על ידי המותב העיקרי. משכך, טענת הנאשם כי הוא זכאי לסעד בהיעדר תגובה נדונה ואינה עומדת עוד לדיון בפניי.

32. יודגש, כי גם לולי הוכרעה בקשה זו של הנאשם כבר בדצמבר 2017, לא הייתי נוטה לקבל הטענה כיום. בשים לב למכלול התנהלותו הדיונית של הנאשם, מאז הגשת כתבי האישום כמפורט לעיל, ולרבות בדיון האחרון בפניי, אין הנאשם שבפניי זכאי לסעד של מתן החלטה בהיעדר תגובה (ולמעשה - איחור של מספר ימים בתגובה, שכן תגובה נמסרה במעמד הדיון, שגם אליו הנאשם לא התייצב). הימשכות ההליכים בעניינו של הנאשם תקופה בלתי מתקבלת על הדעת עד כה נעוצה בעיקרה בהתנהלותו של הנאשם אשר התייצבותו לדיונים נעשתה באופן סלקטיבי, ללא קבלת פטור מהתייצבות ולעתים אף תוך התעלמות מהחלטות מפורשות בהן נדחו בקשותיו.

33. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, דין טענת הנאשם להידחות גם לגופו של עניין. לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי כל עבירות הפשע המיוחסות לנאשם בכל אחד משלושת האישומים בעניינו מוחרגות באופן מפורש מחובר היידוע והשימוע בסעיף 1 לתקנות.

34. די בכך להביא לדחיית טענת הנאשם להגנה מן הצדק ולטענה, כי כתב האישום בעניינו הוגש בחוסר סמכות ובטל מעיקרו.

35. עיינתי בהחלטת בית המשפט בת"פ (י-ם) 51091-10-13. שם הועלתה הטענה, כטענת "אכיפה בררנית". אף שהטענה, ככזו, לא הועלתה בפניי, ולמען הזהירות, אדרש גם לה: עיון בהחלטת בית המשפט שם מלמד, כי ההחלטה ניתנה בעיקרו של דבר בשל רשלנות המאשימה שלא הגיבה לבקשה וללא דיון משפטי ממשי במהות הבקשה, גם לאחר שביקשה, בדיעבד ובאיחור, למסור תגובתה. לעניין זה ראו גם ת"פ (ת"א) 49803-09-17 **בנאי** (החלטה מיום 11.1.8).

36. מכל מקום, המדובר בהחלטה בודדת, של ערכאה דיונית, על כל המשתמע מכך לעניין מעמדה המנחה המוגבל בדיון שבפניי. ההלכה הפסוקה המנחה והמחייבת בבית המשפט העליון היא, כי נאשם המבקש להיבנות מטענת אכיפה בררנית צריך להעמיד תשתית להוכחת אפליה, או חריגה ממדיניות התביעה ולא די להצביע על מקרים בודדים בהם פעלה המאשימה שלא על פי המדיניות הנהוגה (השוו: ע"פ

12-6328 פרץ, ע"פ 5107-18 קייס). גם לו עמד הנאשם בפניו בנטל הראשוני להוכחת הטענה, ההלכה היא, כי לא בנקל יורה בית המשפט על ביטול כתב אישום מנימוק זה, מקום בו קיימים סעדים אפשריים אחרים (ע"פ 8204-14 זלום).

37. הנאשם במקרה שבפניו הפנה להחלטה בודדת, שניתנה בנסיבות מיוחדות, ושאינה משקפת לכאורה את פסיקת בית המשפט העליון בנושא. לא הונחה בפניו תשתית המאפשרת לקבוע, כי החלטת המאשימה לפעול בעניינו על פי הוראות החוק חורגת ממדיניות המאשימה, רשלנית, או מפלה את הנאשם אל מול כלל הנאשמים במצבו.

38. משכך עתירת הנאשם למחיקת כתב האישום בהיעדר שימוע נדחית.

"היעלמות" מסמכים מתיק החקירה

39. בכל הנוגע לטענת הנאשם כי ע"ת 4 נחקר במשטרה בסך הכל ארבע פעמים (בתשובה נטען שלוש פעמים) כאשר בתיק מצויות שתי הודעות בלבד - למעשה מדובר בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, אשר נטענה כטענה מקדמית.

40. המדינה בתגובתה מסרה, כי לא מצאה בסיס עובדתי לטענת הנאשם וכי על פי העולה מהתיק, ע"ת 4 נחקר פעמיים בלבד.

41. טענת הנאשם, כי לאור "העלמת" המסמכים מתיק החקירה יש למחוק את כתב האישום בעניינו דינה להידחות, בהיעדר תשתית עובדתית כלשהי, מלבד עצם טענת הנאשם, כי אכן בוצעו שתי חקירות נוספות. הנאשם רשאי כמובן לבסס את טענתו העובדתית במסגרת פרשת ההוכחות - בין במסגרת חקירת ע"ת 4 ובין במסגרת חקירת מי מהחוקרים הרלוונטיים. ככל שתוכח הטענה, בית המשפט יידרש גם לשאלה מהו הסעד הראוי. ואולם, לעת הזו, בהיעדר תשתית ראייתית, הטענה נדחית.

42. בכל הנוגע לטענת הנאשם בעניין דוחות פעולה של שוטרים שביקרו בביתו באירוע המתואר בסעיף 1.א. לאישום הראשון - דהיינו "כחודש עובר לתאריך 28.10.15" לאחר שהנאשם הבהיר במסגרת התשובה את בקשתו, מתבקשת המאשימה לבצע בדיקה יסודית נוספת ולהשלים את תגובתה. אם אכן קיימים דוחות פעולה נוספים כאמור, תודיע המדינה במסגרת תגובתה כי שלחה העתק מהם לנאשם, באמצעות מספר הפקס אותו מסר הנאשם בדיון האחרון ובכל מקרה תתייחס לטענת הנאשם כי במועד האמור הוזמנו שוטרים אל בית הנאשם והמתלוננת.

43. הודעה משלימה של המדינה תוגש לכל המאוחר עד יום 26.3.19.

בדיקת מסמכים למועד.

44. לאור דחיית הטענה המקדמית, הרי שבדיון הקבוע ליום 31.3.19 ינתן מענה מפורט לכתב האישום, יתקיים דיון לפי סעיף 144 לחסד"פ וייקבע התיק להוכחות. שני הצדדים יבחנו היטב עמדותיהם לקראת הדיון הקבוע ויגיעו לדיון כשהם ערוכים להכנת התיק לשמיעת ראית, לרבות הגשת מוצגים - בין בהסכמה ובין בכפוף לחקירות נגדיות.

45. המזכירות תודיע בדחיפות לב"כ הצדדים. למען הזהירות, המזכירות תשלח העתק ההחלטה לנאשם בפקס, על פי המספר שמסר לפרוטוקול בדיון האחרון.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ט, 19 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.